FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (andra avdelningen)
den 26 april 2005 *

I de förenade målen T-110/03, T-150/03 och T-405/03,

Jose Maria Sison, Utrecht (Nederländerna), företrädd av advokaterna J. Fermon, A. Comte, H. Schultz och D. Gurses,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av M. Vitsentzatos, M. Bauer och M. Bishop, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av rådets tre beslut av den 21 januari, den 27 februari och den 2 oktober 2003 om att inte ge tillgång till handlingar avseende rådets beslut 2002/848/EG av den 28 oktober 2002, 2002/974/EG av den 12 december 2002 och 2003/480/EG av den 27 juni 2003 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av besluten 2002/460/EG, 2002/848/EG respektive 2002/974/CE,

* Rättegångsspråk: engelska.

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen)

sammansatt av ordföranden J. Pirrung samt domarna N. J. Forwood och S. Papasavvas,

justitiesekreterare: byrådirektören J. Plingers,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter att förhandling hållits den 17 november 2004,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser och bakgrunden till tvisten

1 I artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43) föreskrivs följande:

"Undantag

1. Institutionerna skall vägra att ge tillgång till en handling om ett utlämnande skulle undergräva skyddet för

a) det allmänna samhällsintresset i fråga om

— allmän säkerhet,

— ...

— internationella förbindelser,

...

2. Institutionerna skall vägra att ge tillgång till en handling om ett utlämnande skulle undergräva skyddet för

— ...

— rättsliga förfaranden och juridisk rådgivning,

— ...

om det inte föreligger ett övervägande allmänintresse av utlämnandet.

..."

2 Den 28 oktober 2002 antog Europeiska unionens råd beslut 2002/848/EG om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva

åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av beslut 2002/460/EG (EGT L 295, s. 12). Genom beslutet fördes sökanden upp på den förteckning över personer vars tillgångar och finansiella medel skall spärras, vilken upprättades genom denna förordning (nedan kallad den omtvistade förteckningen). Förteckningen uppdaterades genom bland annat rådets beslut 2002/974/EG av den 12 december 2002 (EGT L 337, s. 85) och rådets beslut 2003/480/EG av den 27 juni 2003 (EGT L 160, s. 81), varigenom de föregående besluten upphävdes och en ny förteckning upprättades. Sökandens namn stod varje gång kvar i förteckningen.

3 Sökanden ansökte, i enlighet med förordning nr 1049/2001, genom bekräftande ansökan av den 11 december 2002, om att få tillgång till de handlingar som föranlett rådet att anta beslut 2002/848 och om uppgifter om vilka stater som tillhandahållit handlingar i detta hänseende. Sökanden ansökte, genom bekräftande ansökan av den 3 februari 2003, om tillgång till samtliga nya handlingar som föranlett rådet att anta beslut 2002/974 och att bibehålla honom i den omtvistade förteckningen samt till uppgifter om vilka stater som inlämnat handlingar i detta hänseende. Genom bekräftande ansökan av den 5 september 2003, ansökte sökanden särskilt om tillgång till protokoll 11 311/03 EXT 1 CRS/CRP som upprättats av Ständiga representanternas kommitté (Coreper) avseende beslut 2003/480 och till samtliga handlingar som inkommit till rådet före antagandet av beslut 2003/480 och som legat till grund för att sökanden förts in och bibehållits i den omtvistade förteckningen.

4 Rådet vägrade att ge tillgång, inte ens en begränsad sådan, till någon av de begärda handlingarna, genom beslut av den 21 januari, den 27 februari respektive den 2 oktober 2003 (nedan kallade det första avslagsbeslutet, det andra avslagsbeslutet respektive det tredje avslagsbeslutet).

5 Vad gäller det första och det andra avslagsbeslutet, uppgav rådet att de uppgifter som föranlett antagandet av de beslut genom vilka den omtvistade förteckningen upprättades förekom i Corepers sammanfattande protokoll av den 23 oktober 2002 (13441/02 EXT 1 CRS/CRP 43) respektive av den 4 december 2002 (15191/02 EXT 1 CRS/CRP 43), vilka klassificerats som "CONFIDENTIEL UE" ("HEMLIG EG").

6 Rådet vägrade att ge tillgång till dessa protokoll med åberopande av artikel 4.1 a första och tredje strecksatserna i förordning nr 1049/2001. Det gjorde gällande att ett "utlämnande av [dessa protokoll] och av de uppgifter som de av medlemsstaternas myndigheter innehar som bekämpar terrorism skulle kunna ge de personer, grupper och enheter som utgör föremål för dessa uppgifter möjlighet att undergräva dessa myndigheters åtgärder och sålunda allvarligt skada det allmänna samhällsintresset i fråga om allmän säkerhet". Rådet anförde vidare att "utlämnandet av ifrågavarande uppgifter även skulle kunna skada det allmänna samhällsintresset i fråga om internationella relationer, eftersom de åtgärder som vidtas inom ramen för kampen mot terrorism även rör myndigheter i tredje land". Rådet vägrade att ge en begränsad tillgång till dessa uppgifter, på grund av att samtliga uppgifter omfattades av ovannämnda undantag. Rådet meddelade inte heller vilka medlemsstater som tillhandahållit relevanta uppgifter, utan uppgav att "de myndigheter som de ifrågavarande uppgifterna härrör från, efter samråd i enlighet med artikel 9.3 i förordning nr 1049/2001, inte gett sitt samtycke till att lämna ut de begärda uppgifterna".

7 Vad gäller det tredje avslagsbeslutet uppgav rådet inledningsvis att sökandens ansökan avsåg samma handling som den som han nekades tillgång till genom det första avslagsbeslutet. Rådet fastställde sitt första avslagsbeslut och tillade att det

även vägrade att ge tillgång till protokoll 13441/02, på grund av undantaget avseende rättsliga förfaranden (artikel 4.2 andra strecksatsen i förordning nr 1049/2001). Rådet medgav därefter att det felaktigt uppgett att protokoll 11311/03, vilket avsåg beslut 2003/480, utgjorde en relevant handling. Det uppgav i detta hänseende att det inte hade erhållit några andra uppgifter eller handlingar, som skulle kunna motivera ett upphävande av beslut 2002/848 i den del det avser sökanden.

8 Sökanden väckte talan om ogiltigförklaring av beslut 2002/974, vilken registrerats vid förstainstansrättens kansli under målnummer T-47/03.

Förfarandet och parternas yrkanden

9 Sökanden har genom ansökningar som inkom till förstainstansrättens kansli den 24 mars 2003 (mål T-110/03), den 30 april 2003 (mål T-150/03) och den 12 december 2003 (mål T-405/03), väckt talan avseende det första, det andra respektive det tredje avslagsbeslutet.

10 Ordföranden på förstainstansrättens andra avdelning har genom beslut av den 5 december 2003 och den 27 april 2004 i enlighet med artikel 50 i förstainstansrättens rättegångsregler förenat målen T-110/03, T-150/03 och T-405/03 vad gäller det skriftliga förfarandet, det muntliga förfarandet och domen.

11 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara det första (mål T-110/03), det andra (mål T-150/03) och det tredje (mål T-405/03) avslagsbeslutet, och

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

12 Rådet har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan i samtliga mål, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

1. *Talans omfattning i de tre målen*

13 Förstainstansrätten konstaterar inledningsvis att rådet, i sitt första och andra avslagsbeslut (målen T-110/03 och T-150/03), för det första inte har beviljat tillgång

till protokollen 13441/02 och 15191/02 avseende antagandet av besluten 2002/848 respektive 2002/974, med stöd av de undantag med avseende på det allmänna samhällsintresset som föreskrivs i artikel 4.1 a första och tredje strecksatserna i förordning nr 1049/2001. För det andra har rådet, med stöd av artikel 9.3 i denna förordning, som avser behandlingen av känsliga handlingar, vägrat att meddela vilka stater som inkommit med handlingar avseende antagandet av besluten 2002/848 och 2002/974.

14 Förstainstansrätten konstaterar även att rådet i sitt tredje avslagsbeslut (mål T-405/03), i första hand har svarat att det inte förfogade över någon ny handling avseende sökanden sedan antagandet av beslut 2002/848, det vill säga andra handlingar än dem som sökanden nekats tillgång till genom det första avslagsbeslutet.

15 Sökanden har för det första, i samband med den grund som avser ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten, gjort gällande att avslagsbeslutens motiveringar står i strid med rådets uppfattning i mål T-47/03 att den omständigheten att sökanden finns i den omtvistade förteckningen är grundad på en offentlig handling, nämligen det beslut som fattats av Rechtseenheidskamer de l'Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage (Nederländerna) den 11 september 1997 och som bifogats rådets svaromål i mål T-47/03.

16 Den bristande motivering som sökanden påtalat utgör i själva verken en invändning i sak. Underlåtenheten att motivera avslagsbesluten med avseende på beslutet av den 11 september 1997 är endast ett uttryck för en eventuellt felaktig rättstillämpning vad gäller rådets underlåtenhet att bevilja tillgång till beslutet av den 11 september 1997.

17 Det saknas emellertid anledning att pröva denna eventuellt felaktiga rättstillämpning med avseende på förordning nr 1049/2001, eftersom det är klarlagt att sökanden innehar beslutet av den 11 september 1997 (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 25 juni 2002 i mål T-311/00, British American Tobacco (Investments) mot kommissionen, REG 2002, s. II-2781, punkt 45).

18 I mål T-405/03 har sökanden, fortfarande inom ramen för sin tredje grund som avser ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten, för det andra gjort gällande att det tredje avslagsbeslutet står i strid med det andra avslagsbeslutet. Det framgår nämligen av det tredje avslagsbeslutet att det inte tillkommit någon ny handling sedan beslut 2002/848 antogs, medan det av det andra avslagsbeslutet framgår att protokoll 15191/02 avseende beslut 2002/974 och vissa handlingar som inlämnats av olika stater är relevanta.

19 Rådet har i sina skriftliga inlagor medgett att det andra avslagsbeslutet är felaktigt i den del det anges att det förekommer relevanta handlingar. Beslut 2002/974 antogs, i den del det avser sökanden, endast på grundval av de handlingar som föranledde antagandet av det föregående beslutet, det vill säga beslut 2002/848. Protokoll 15191/02 innehåller således inga nya uppgifter om sökanden.

20 Sökanden har under förhandlingen uppgett att han endast har ansökt om tillgång till handlingar i den del de rörde honom. Detta yttrande har förts in i protokollet för förhandlingen.

21 Förstainstansrätten finner inte att det andra och det tredje avslagsbeslutet var motstridiga då de antogs. Sökandens andra ansökan om tillgång till handlingar

kunde, vid den tiden, mycket väl ha uppfattats som en ansökan om tillgång till samtliga nya handlingar som föranlett antagandet av beslut 2002/974 och således, som rådet gjort gällande, även de handlingar som inte rörde sökanden, såsom protokoll 15191/02. Dessutom behandlas i förordning nr 1049/2001 inte endast tillgång till handlingar som rör den som ansökt om tillgång, utan det inrättas även ett sådant system för tillgång som kan vara oberoende av denna omständighet. Därav följer att rådet på goda grunder kunde tolka ovannämnda ansökan på detta sätt. Den tredje ansökan om handlingar kunde däremot mycket väl anses huvudsakligen avse endast de handlingar som rörde sökanden. Det innebär att de olika ansökningarna på goda grunder kunde besvaras på olika sätt.

22 Med beaktande av sökandens yttrande vid förhandlingen finner dock förstainstansrätten att sökanden har ansökt om tillgång till protokoll 15191/02 och till uppgifter om vilka stater som inkommit med handlingar avseende antagandet av beslut 2002/974 endast i den mån han berörs av dessa handlingar.

23 I mål T-150/03 innebär detta att tvistens omfattning är beroende av frågan huruvida sökanden berörs av de nya handlingar eller uppgifter som han nekats tillgång till genom det andra avslagsbeslutet. En sådan fråga besvaras nödvändigtvis genom prövning av om det tredje avslagsbeslutet var välgrundat. Enligt detta beslut förekommer inte någon ny handling avseende sökanden utöver de handlingar som han nekats tillgång till genom det första avslagsbeslutet.

24 För övrigt konstaterar förstainstansrätten att sökanden, i mål T-405/03, inte har bestridit det underförstådda avslaget på ansökan om tillgång till protokoll 11311/03, som emellertid uttryckligen begärdes i slutsatsen i den tredje bekräftande ansökan om tillgång till handlingar. Tillgång till detta protokoll omfattas således inte av tvisten.

25 För det tredje har sökanden, i mål T-405/03, gjort gällande att rådet inte har besvarat hans argument avseende undantagen från tillgång till handlingarna på ett utförligt sätt, felaktigt har åberopat undantag från tillgång till handlingarna, särskilt undantaget i fråga om rättsliga förfaranden med avseende på protokoll 13 441/02, och felaktigt har vägrat att ge en begränsad tillgång till denna handling.

26 Förstainstansrätten fastslår att det tredje avslagsbeslutet utgör en ren bekräftelse i den del det avser vägran att ge tillgång till protokoll 13441/02. Tillgång till denna handling hade redan vägrats genom det första avslagsbeslutet. Därav följer att talan i mål T-450/03 skall avvisas i den del den avser protokoll 13441/02 (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens beslut av den 25 oktober 2001 i mål T-354/00, Métropole télévision M 6 mot kommissionen, REG 2001, s. II-3177, punkterna 34 och 35, och förstainstansrättens dom av den 11 juni 2002 i mål T-365/00, AICS mot parlamentet, REG 2002, s. II-2719, punkt 30).

27 Tvisten i mål T-110/03 avser således endast vägran att ge tillgång till protokoll 13441/02 och vägran att meddela vilka stater som inkommit med handlingar avseende antagandet av beslut 2002/848. Tvisten i mål T-405/03 avser endast frågan huruvida rådet erhållit några nya handlingar avseende sökanden, utöver de som det hade tillgång till vid antagandet av beslut 2002/848. Tvisten i mål T-150/03 är avhängig av frågan huruvida sökanden berörs av protokoll 15191/02 och av de handlingar som inlämnats av vissa stater och som avser antagandet av beslut 2002/974.

2. *Talan i mål T-405/03*

28 I det tredje avslagsbeslutet har rådet i huvudsak angett att det inte förekommer någon ny handling avseende sökanden utöver de handlingar och uppgifter som han nekats tillgång till genom det första avslagsbeslutet.

29 Det följer av fast rättspraxis att institutionernas samtliga yttranden om att begärda handlingar inte förekommer skall presumeras vara lagenliga. Följaktligen föreligger det en presumtion för att yttrandet är korrekt. Det är emellertid endast fråga om en presumtion som sökanden kan kullkasta på grundval av relevanta och samstämmiga uppgifter (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 12 oktober 2000 i mål T-123/99, JT's Corporation mot kommissionen, REG 2000, s. II-3269, punkt 58, och domen i det ovan i punkt 17 nämnda målet British American Tobacco (Investments) mot kommissionen, punkt 35).

30 De enda uppgifter som sökanden åberopat i detta hänseende utgörs dels av att rådet har en skyldighet att ompröva sökandens fall vid varje nytt beslut att bibehålla honom i den omtvistade förteckningen, dels av att det andra och det tredje avslagsbeslutet är motstridiga.

31 Såsom förstainstansrätten har konstaterat ovan i punkt 21, strider inte det andra avslagsbeslutet mot det tredje avslagsbeslutet. Detta utgör emellertid inget hinder för att rådet, med hänsyn till dess nya tolkning av sökandens ansökan, vilken bekräftats vid förhandlingen, finner att svaret i det tredje avslagsbeslutet även besvarar sökandens andra ansökan om tillgång till handlingar, enligt den nya tolkningen. En sådan förändring av rådets uppfattning är inte till nackdel för sökanden, eftersom han har bekräftat att detta utgör omfattningen av hans ansökan. Denna ändring utgör således varken ett tecken på att det förekommer handlingar som rör sökanden och som avser beslut 2003/480 eller en felaktig motivering av det tredje avslagsbeslutet.

32 Vidare anges i det tredje avslagsbeslutet dels att uppgiften att protokoll 11311/03 innehöll information som legat till grund för beslut 2003/480 i den del det avsåg sökanden var felaktig (punkt 3), dels att rådet inte hade erhållit någon ny handling som kunde motivera ett upphävande av beslut 2002/848 med avseende på sökanden (punkt 4). Därav följer att rådet har gjort gällande att det antog beslut 2003/480, vari sökanden bibehölls i den omtvistade förteckningen, utan att beakta nya handlingar som rörde honom. Rådets eventuella skyldighet att i samband med varje nytt beslut

ompröva sökandens fall räcker emellertid inte för att fastställa att rådet har prövat nya handlingar avseende sökanden. Frågan huruvida rådet, under förevarande omständigheter, kunde anta beslut 2003/480 i enlighet med gällande bestämmelser, omfattas inte av förevarande tvist avseende tillgången till handlingarna.

33 Därav följer att rådets påstående att det inte har beaktat några nya handlingar avseende sökanden sedan antagandet av beslut 2002/848, i brist på relevanta och samstämmiga uppgifter om motsatsen, skall anses vara riktigt.

34 Förstainstansrätten fastslår således att det är styrkt att de handlingar som sökanden begärt tillgång till i sin tredje ansökan inte existerar.

35 I den del talan i mål T-405/03 kan prövas skall den således lämnas utan bifall.

3. *Talan i mål T-150/03*

36 Såsom rätten konstaterat ovan i punkt 33, finns det inget som tyder på att rådet, efter antagandet av beslut 2002/848, beaktade några nya handlingar avseende sökanden. Det finns inte heller något som tyder på att rådets nya påstående — vilket förekommer i dess svaromål i mål T-405/03 — att protokoll 15191/02 "inte innehöll några nya uppgifter avseende [sökanden]" är felaktigt. Såsom fastställts ovan i punkt 21, är inte rådets nya inställning motsägelsefull i förhållande till den som

framförts i det andra avslagsbeslutet, eftersom den kan förklaras av rådets nya tolkning av omfattningen av sökandens ansökan. Vidare har inte sökanden åberopat något annat än denna påstådda motsägelse, som skulle kunna ifrågasätta rådets nya påstående.

37 Därav följer att det inte är styrkt att det förekom nya handlingar avseende sökanden vid antagandet av beslut 2002/974, inbegripet uppgifterna i protokoll 15191/02.

38 Med beaktande av sökandens påstående under förhandlingen att han endast ansökt om tillgång till de handlingar som rör honom, konstaterar rätten att det är styrkt att de begärda handlingarna avseende antagandet av beslut 2002/974 inte existerar.

39 Likaså finns det inte längre, med beaktande av sökandens påstående vid förhandlingen, anledning att pröva det andra avslagsbeslutets lagenlighet med hänsyn till motiveringen däri avseende avslaget på ansökan om tillgång till handlingar.

40 Talan i mål T-150/03 skall följaktligen ogillas.

4. *Talan i mål T-110/03*

41 Sökanden har till stöd för sin talan åberopat tre grunder, vilka avser åsidosättande av rätten till tillgång till handlingar, åsidosättande av motiveringsskyldigheten respektive åsidosättande av de allmänna rättsprinciperna avseende rätten till försvar. Med beaktande av att i huvudsak identiska grunder har åberopats i mål T-150/03 och av att målen har förenats vad gäller det skriftliga förfarandet, vilket innebär att inlagorna är gemensamma för målen T-110/03 och T-150/03, skall rätten även ta hänsyn till sökandens argument i mål T-150/03.

42 Förstainstansrätten konstaterar att den tredje grunden i själva verket till viss del sammanfaller med de övriga grunderna och baseras på omständigheter som även åberopats till stöd för de andra grunderna. Sökandens grunder skall därför prövas i omvänd ordning.

43 Det är emellertid nödvändigt att först fastställa omfattningen av förstainstansrättens kontroll i förevarande fall.

Omfattningen av legalitetskontrollen

44 Rådet anser att förstainstansrättens kontroll avseende tillgången till den typ av handlingar som är i fråga i förevarande mål skall vara begränsad (förstainstansrättens dom av den 19 juli 1999 i mål T-14/98, Hautala mot rådet, REG 1999, s. II-2489). Sökanden har bestridit detta påstående, eftersom det föreligger väsentliga skillnader mellan förevarande mål och målet Hautala mot rådet.

45 Förstainstansrätten erinrar om att allmänhetens tillgång till institutionernas handlingar utgör huvudregeln, och rätten att neka sådan tillgång utgör ett undantag från denna huvudregel. Ett beslut att neka tillgång är endast giltigt om det grundas på ett av undantagen som föreskrivs i artikel 4 i förordning nr 1049/2001. I enlighet med fast rättspraxis skall dessa undantag tolkas och tillämpas restriktivt, så att tillämpningen av den allmänna principen i förordningen inte undergrävs (se analogt förstainstansrättens dom av den 7 februari 2002 i mål T-211/00, Kuijer mot rådet, REG 2002, s. II-485, punkt 55, och där angiven rättspraxis).

46 Vad gäller omfattningen av förstainstansrättens kontroll av ett avslagsbesluts lagenlighet konstaterar rätten att den, i domarna i det ovan i punkt 44 nämnda målet Hautala mot rådet (punkt 71) och i det ovan i punkt 45 nämnda målet Kuijer mot rådet (punkt 53), har fastställt att rådet har ett omfattande utrymme för skönsmässig bedömning när det, på grundval av skyddet för det allmänna samhällsintresset i fråga om internationella förbindelser, avslår en ansökan om tillgång till handlingar, såsom till viss del skett i förevarande fall. I domen i det ovan i punkt 44 nämnda målet Kuijer mot rådet fastställdes att institutionen har ett sådant utrymme för skönsmässig bedömning när den åberopar ett allmänt samhällsintresse till stöd för ett beslut om att avslå en ansökan om tillgång till handlingar. Institutionerna förfogar således över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning inom områdena för de obligatoriska undantag från allmänhetens tillgång till handlingar som föreskrivs i artikel 4.1 a i förordning nr 1049/2001.

47 Förstainstansrättens kontroll av lagenligheten av institutionernas beslut att inte ge tillgång till handlingar på grund av de undantag avseende det allmänna samhällsintresset som föreskrivs i artikel 4.1 a i förordning nr 1049/2001 är följaktligen begränsad till en granskning av att reglerna, i fråga om förfarandet och motiveringen, har iakttagits, att de faktiska omständigheterna är materiellt riktiga samt att det inte skett en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna eller förekommit maktmissbruk (se, analogt, domarna i det ovan i punkt 44 nämnda målet Hautala mot rådet, punkterna 71 och 72, och i det ovan i punkt 45 nämnda målet Kuijer mot rådet, punkt 53).

Den tredje grunden: Åsidosättande av de allmänna rättsprinciperna avseende rätten till försvar

Parternas argument

48 I sin tredje grund har sökanden anfört att rådet har åsidosatt de allmänna rättsprinciper avseende rätten till försvar som fastslås i artikel 6 i Europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen) och proportionalitetsprincipen. Han har gjort gällande att den omständigheten att hans namn förts upp på den omtvistade förteckningen motsvarar en anklagelse för brott (Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna, domen av den 27 februari 1980 i målet Deweer, serie A, nr 35). Beslutet om att vägra tillgång till de begärda handlingarna utgör ett väsentligt åsidosättande av rätten till en rättvis rättegång och särskilt av de garantier som föreskrivs i artikel 6.3 i Europakonventionen inom ramen för sökandens talan om ogiltigförklaring av beslut 2002/974 (mål T-47/03). Rådet har dessutom åsidosatt proportionalitetsprincipen genom att inte beakta sökandens rätt att få kännedom om varför han har förts upp på den omtvistade förteckningen.

49 Rådet anser att sökandens argument faller utanför ramen för förstainstansrättens kontroll, eftersom målen inte rör lagenligheten av förordning nr 2580/2001, vilken ligger till grund för uppförandet av sökanden på den omtvistade förteckningen. Vid tillämpningen av de undantag som föreskrivs i artikel 4.1 i förordning nr 1049/2001, har det ingen betydelse i vilken situation den som ansöker om tillgång till handlingar befinner sig.

Förstainstansrättens bedömning

50 Det följer av artikel 2.1 i förordning nr 1049/2001 att det är "[v]arje unionsmedborgare och varje fysisk eller juridisk person som är bosatt eller har sitt säte i en medlemsstat" som är berättigade till tillgång till institutionernas

handlingar. Därav framgår att förordningen har till syfte att säkerställa allmänhetens tillgång till offentliga handlingar och inte endast att säkerställa att den som ansöker om tillgång till handlingar skall få tillgång till de handlingar som rör honom.

51 Vidare är de undantag från tillgång till handlingar som föreskrivs i artikel 4.1 a i förordning nr 1049/2001 formulerade i tvingande ordalag. Därav följer att institutionerna är skyldiga att vägra att ge tillgång till de handlingar som omfattas av dessa undantag, när de omständigheter som avses är styrkta (se analogt förstainstansrättens dom av den 5 mars 1997 i mål T-105/95, WWF UK mot kommissionen, REG 1997, s. II-313, punkt 58, och av den 13 september 2000 i mål T-20/99, Denkavit Nederland mot kommissionen, REG 2000, s. II-3011, punkt 39).

52 Det särskilda intresse som den som ansöker om tillgång till en handling som rör honom personligen kan göra gällande skall således inte beaktas vid tillämpningen av de tvingande undantag som föreskrivs i artikel 4.1 a i förordning nr 1049/2001.

53 Sökanden har huvudsakligen gjort gällande att rådet var skyldigt att ge honom tillgång till de begärda handlingarna, eftersom dessa handlingar var nödvändiga för att säkerställa hans rätt till en rättvis rättegång i mål T-47/03.

54 Eftersom rådet, i det första avslagsbeslutet, åberopade de tvingande undantag som föreskrivs i artikel 4.1 a i förordning nr 1049/2001, kan det emellertid inte kritiseras för att inte ha beaktat sökandens eventuella särskilda behov av att få tillgång till de begärda handlingarna.

55 Även om det visar sig att dessa handlingar är nödvändiga för sökandens försvar i mål T-47/03 — vilket är en fråga som skall prövas inom ramen för sistnämnda mål – är emellertid inte den omständigheten relevant vid bedömningen av det första avslagsbeslutets giltighet.

56 Talan kan följaktligen inte vinna bifall på den tredje grunden.

Den andra grunden: Bristfällig motivering

Parternas argument

57 Sökanden har i sin andra grund anfört att rådet endast har lämnat ett kortfattat och standardiserat svar när det vägrade att ge fullständig eller begränsad tillgång till handlingar för att inte undergräva skyddet för det allmänna samhällsintresset eller för att beakta "upphovsmannaregeln". Därigenom har rådet vare sig fastställt vilka uppgifter som förekom i varje handling, fastställt vilka handlingar som härrörde från vissa stater eller gett sökanden möjlighet att få kännedom om skälen för att inte lämna ut handlingarna, trots de krav som fastslagits genom rättspraxis (förstainstansrättens dom av den 17 juni 1998 i mål T-174/95, Svenska Journalistförbundet mot rådet, REG 1998, s. II-2289, punkt 112, och av den 6 april 2000 i mål T-188/98, REG 2000, s. II-1959, punkterna 37 och 38). Sökanden har således inte fått möjlighet att förstå rådets motiv och förstainstansrätten kan inte kontrollera dessa motiv.

58 Rådet har inledningsvis uppgett att motiveringarna i det första och i det andra avslagsbeslutet är identiska, eftersom omständigheterna i huvudsak är desamma i båda fallen. Vad gäller motiveringen avseende det allmänna samhällsintresset, har rådet åberopat artikel 9.4 i förordning nr 1049/2001, enligt vilken en institution som beslutar att vägra tillgång till en känslig handling skall ange skälen för sitt beslut på ett sådant sätt att de intressen som skyddas i artikel 4 inte skadas. Motiveringen i det

första och i det andra avslagsbeslutet uppfyller dessutom kraven enligt rättspraxis, särskilt med beaktande av de faktiska omständigheterna och de bestämmelser som är tillämpliga i förevarande mål. Vad gäller upphovsmannaregeln, har de relevanta handlingarna angetts tydligt. Den omständigheten att upphovsmännen motsätter sig ett utlämnande av dessa handlingar räcker för att vägra tillgång till handlingarna.

Förstainstansrättens bedömning

59 Det följer av fast rättspraxis att den motivering som krävs enligt artikel 253 EG skall vara anpassad till rättsaktens beskaffenhet och att det av motiveringen klart och tydligt skall framgå hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att behörig domstol ges möjlighet att utöva sin prövningsrätt. Det fordras inte att samtliga relevanta sakförhållanden och rättsliga överväganden anges i motiveringen av en rättsakt, eftersom frågan huruvida motiveringen av en rättsakt uppfyller kraven i ovannämnda artikel inte enbart skall bedömas mot bakgrund av motiveringens lydelse, utan även mot bakgrund av det sammanhang i vilket motiveringen ingår samt alla rättsregler som reglerar det ifrågavarande området (se, bland annat, domstolens dom av den 6 mars 2003 i mål C-41/00 P, Interporc mot kommissionen, REG 2003, s. I-2125, punkt 55, och där angiven rättspraxis).

60 När det är fråga om en ansökan om tillgång till handlingar skall institutionen i fråga, när den avslår en sådan ansökan, i varje enskilt fall styrka att de begärda handlingarna, enligt de uppgifter som institutionen har tillgång till, verkligen omfattas av undantagen i förordning nr 1049/2001 (se, analogt, domstolens dom av den 11 januari 2000 i de förenade målen C-174/98 P och C-189/98 P, Nederländerna och Van der Wal mot kommissionen, REG 2000, s. I-1, punkt 24). Det kan emellertid vara omöjligt att för varje enskild handling ange skälen till att den skall sekretessbeläggas, utan att innehållet i denna handling samtidigt offentliggörs och det huvudsakliga syftet med undantaget på så sätt urholkas (se, analogt, domen i det ovan i punkt 51 nämnda målet WWF UK mot kommissionen, punkt 65).

61 Enligt denna rättspraxis ankommer det således på den institution som vägrar att ge tillgång till en handling att ange en motivering som gör det möjligt att förstå och kontrollera dels huruvida den begärda handlingen verkligen berörs av det område som avses i det åberopade undantaget, dels huruvida det verkligen finns ett skyddsbehov avseende detta undantag.

62 Vad gäller protokoll 13441/02, har rådet tydligt angett de undantag som låg till grund för avslagsbeslutet genom att åberopa både första och tredje strecksatserna i artikel 4.1 a i förordning nr 1049/2001. Institutionen har uppgett på vilket sätt dessa undantag var relevanta med avseende på de berörda handlingarna genom att hänvisa till kampen mot terrorism och tredjeländers agerande. Rådet har dessutom lämnat en kortfattad förklaring avseende det åberopade skyddsbehovet. Det har nämligen uppgett, med avseende på den allmänna säkerheten, att utlämnandet av dessa handlingar skulle ge de personer som utgör föremål för dessa uppgifter möjlighet att skada de offentliga myndigheternas åtgärder. Vad gäller de internationella förbindelserna, har rådet hänvisat till tredjeländers delaktighet i kampen mot terrorism. Den omständigheten att denna motivering är kortfattad kan godtas, eftersom ytterligare uppgifter, såsom hänvisningar till de berörda handlingarnas innehåll, skulle medföra att syftet med det åberopade undantaget urholkades.

63 Vad gäller vägran att ge en begränsad tillgång till dessa handlingar, har rådet uttryckligen uppgett dels att det undersökt denna möjlighet, dels att det förkastat möjligheten, eftersom handlingarna i fråga helt omfattades av de åberopade undantagen. Av samma skäl som angetts ovan kunde rådet inte ange exakt vilka uppgifter i handlingarna det var fråga om, utan att syftet med de åberopade undantagen urholkades. Den omständigheten att motiveringen förefaller vara standardiserad innebär inte i sig att motiveringen är bristfällig, eftersom den inte utgör ett hinder för vare sig förståelsen eller kontrollen av resonemanget.

64 Vad gäller de stater som inlämnat de relevanta handlingarna har rådet i sina ursprungliga avslagsbeslut självt meddelat att det förekom handlingar som härrörde

från tredje land. Rådet har uppgett vilket undantag som är relevant i detta hänseende, nämligen artikel 9.3 i förordning nr 1049/2001. Vidare har det uppgett de två tillämpningskriterierna för detta undantag. För det första fann institutionen, underförstått men nödvändigtvis, att handlingarna i fråga var känsliga handlingar. Denna omständighet framstår som begriplig och kontrollerbar, med beaktande av dess sammanhang, särskilt med beaktande av att handlingarna i fråga har klassificerats som "CONFIDENTIEL UE". För det andra har rådet uppgett att det har samrått med de berörda myndigheterna och att det har beaktat att dessa motsatt sig att uppgifter som rör deras identitet lämnas ut.

65 Trots att det första avslagsbeslutets motivering var relativt kortfattad (två sidor), gav den sökanden till fullo möjlighet att förstå skälen för avslagen och förstainstansrätten möjlighet att genomföra sin kontroll. Rådet har följaktligen motiverat ovannämnda beslut på ett korrekt sätt.

66 Talan kan följaktligen inte vinna bifall på den andra grunden.

Den första grunden: Åsidosättande av rätten till tillgång till handlingar

Parternas argument

67 Som första grund har sökanden anfört att rådet har åsidosatt artikel 1 andra stycket EU, artikel 6.1 EU, artikel 255 EG samt artiklarna 4.1 a, 4.6 och 9.3 i förordning nr 1049/2001. Som första del av denna grund har sökanden gjort gällande att rådet inte har gjort en konkret bedömning av frågan huruvida ett utlämnande av de begärda uppgifterna skulle undergräva skyddet för det allmänna samhällsintresset. De korta och mycket allmänna förklaringarna som ges i detta hänseende är inte förenliga med principen om en restriktiv tolkning av undantagen från rätten till tillgång till handlingar, såsom den följer av artikel 255 EG och förordning

nr 1049/2001. Sökanden borde ha rätt att få kännedom om skälen för att föra upp honom på den omtvistade förteckningen, utan att skälen skall anses undergräva den allmänna säkerheten. Endast den omständigheten att tredjeländer är delaktiga i institutionernas verksamhet är inte tillräcklig för att dessa skall kunna motivera ett avslagsbeslut med skyddet för internationella förbindelser. Rådet har åsidosatt sin skyldighet att göra en avvägning mellan sina egna intressen och sökandens intressen.

68 I den första grundens andra del har sökanden gjort gällande att rådets standardiserade motivering till varför det inte gav en begränsad tillgång till handlingarna kan upprepas systematiskt i samtliga beslut om att vägra sådan tillgång. I förevarande fall har inte rådet genomfört en noggrann bedömning av möjligheten att ge begränsad tillgång till handlingen.

69 I den första grundens tredje del har sökanden anfört att en restriktiv tolkning av upphovsmannaregeln innebär att rådet skall ange identiteten på upphovsmännen till de begärda handlingarna och de berörda handlingarnas karaktär, för att sökanden skall kunna ansöka om tillgång till handlingarna hos dessa upphovsmän.

70 Rådet har inledningsvis erinrat om de särskilda reglerna i artikel 9.2 i förordning nr 1049/2001 med avseende på "känsliga handlingar". I förevarande fall innebär kampen mot terrorism att ett särskilt försiktigt tillvägagångssätt är nödvändigt. Rådet har redogjort för förfarandet vid behandlingen av en ansökan om tillgång till denna typ av handlingar och därigenom visat att ansökningarna om tillgång och begränsad tillgång till handlingar har utgjort föremål för en konkret bedömning. Rådet har preciserat att avslagsbesluten har antagits enhälligt. Sökanden har inte visat att det i förevarande fall skett en uppenbart oriktig bedömning. En vägran att ge tillgång till handlingar som är grundad på artikel 4.1 i förordning nr 1049/2001 innebär inte att det är nödvändigt att beakta den situation som den som ansökt om

tillgång till en handling befinner sig i och innebär således inte att det skall ske en intresseavvägning. Vad gäller upphovsmannaregeln erinrar rådet om att den myndighet som upprättat en handling som klassificerats som känslig har full kontroll över denna handling, inbegripet information om att den existerar.

Förstainstansrättens bedömning

— Undantagen avseende det allmänna samhällsintresset

71 Det skall inledningsvis erinras om att rådet, inom ramen för de undantag som föreskrivs i artikel 4.1 a i förordning nr 1049/2001, inte var skyldigt att beakta sökandens särskilda intresse av att erhålla de begärda handlingarna (se ovan punkterna 52 och 54).

72 Den begärda handlingen, det vill säga protokoll 13441/02, rör beslut 2002/848. Eftersom detta beslut utgör en direkt åtgärd inom ramen för kampen mot terrorism, är det uppenbart att den begärda handlingen, som ligger till grund för beslutet, tillhör samma kategori.

73 Dessutom är den begärda handlingen klassificerad som "CONFIDENTIEL UE". Den utgör, med anledning av denna klassificering, en sådan känslig handling som skall behandlas i enlighet med artikel 9 i förordning nr 1049/2001. Även om denna klassificering utgör en bekräftelse på den begärda handlingens karaktär och medför att handlingen skall behandlas på ett särskilt sätt, är den dock inte i sig tillräcklig för att motivera ett avslagsbeslut enligt artikel 4.1 i förordning nr 1049/2001.

74 Förstainstansrätten konstaterar för det första vad gäller skyddet för det allmänna samhällsintresset i fråga om allmän säkerhet att den begärda handlingen verkligen omfattas av detta område, eftersom den ligger till grund för ett beslut vari personer, grupper eller enheter fastställs vara misstänkta för terrorism, vilket framgår av själva ansökan om tillgång.

75 Enbart den omständigheten att den begärda handlingen avser den allmänna säkerheten är emellertid i sig inte tillräcklig för att motivera en tillämpning av det åberopade undantaget (se, analogt, domen i det ovan i punkt 51 nämnda målet Denkavit Nederland mot kommissionen, punkt 45).

76 Det ankommer följaktligen på förstainstansrätten att kontrollera huruvida rådet i förevarande fall har gjort sig skyldigt till en uppenbart oriktig bedömning när det fann att ett utlämnande av den begärda handlingen skulle kunna undergräva skyddet för det allmänna samhällsintresset i fråga.

77 Det är en förutsättning för en effektiv kamp mot terrorismen att de uppgifter som innehas av de offentliga myndigheterna och som avser personer eller enheter som är misstänkta för terrorism förblir hemliga så att uppgifterna förblir relevanta och möjliggör effektiva åtgärder. Att lämna ut den begärda handlingen till allmänheten skulle således ovillkorligen ha skadat det allmänna samhällsintresset i fråga om allmän säkerhet. Rätten kan inte godta den skillnad som sökanden gör mellan strategiska uppgifter och uppgifter som rör honom personligen. Varje personlig uppgift består nämligen nödvändigtvis av vissa delar som är strategiska i kampen mot terrorism, såsom informationskällor, uppgifternas karaktär eller i vilken grad de som är misstänkta för terrorism är övervakade.

78 Rådet har således inte gjort en uppenbart felaktig bedömning när det vägrade att ge tillgång till protokoll 13441/02 med anledning av den allmänna säkerheten.

79 Vad för det andra gäller skyddet för det allmänna samhällsintresset i fråga om internationella förbindelser, är det med avseende på beslut 2002/848 och förordning nr 2580/2001 uppenbart att dess syfte, det vill säga att bekämpa terrorism, faller inom ramen för den internationella åtgärd som föranletts av Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1373 (2001) av den 28 september 2001. Staterna uppmanas att samarbeta inom ramen för denna globala åtgärd. Beståndsdelarna i detta internationella samarbete förekommer säkerligen, för att inte säga nödvändigtvis, i den begärda handlingen. Under alla omständigheter har sökanden inte bestridit den omständigheten att tredjeländer var inblandade när beslut 2002/848 antogs. Han har tvärtom ansökt om att bli underrättad om vilka stater det är fråga om. Därav följer att den begärda handlingen verkligen omfattas av tillämpningsområdet för undantaget avseende internationella förbindelser.

80 Detta internationella samarbete i fråga om terrorism förutsätter att staterna har förtroende för att de uppgifter som de lämnar till rådet behandlas konfidentiellt. Med beaktande av den begärda handlingens karaktär, kunde således rådet med fog anse att ett utlämnande av denna handling skull kunna skada Europeiska unionens ställning inom det internationella samarbetet på området för kampen mot terrorism.

81 Rätten kan av de skäl som angetts ovan inte godta sökandens argument att endast den omständigheten att tredjeländer är delaktiga i institutionernas verksamhet inte räcker för att motivera en tillämpning av undantaget i fråga. Till skillnad från vad som följer av detta argument, sker nämligen samarbetet med tredjeländer på ett särskilt känsligt område, nämligen kampen mot terrorismen, vilket motiverar att samarbetet hålls hemligt. Dessutom framgår det av beslutet i dess helhet att de berörda staterna motsatt sig att uppgift lämnas ut om vilka de är.

82 Därav följer att rådet inte har gjort någon uppenbart oriktig bedömning när det fann att ett utlämnande av den begärda handlingen skulle kunna skada det allmänna samhällsintresset i fråga om internationella förbindelser.

83 Rätten kan inte godta sökandens allmänna påstående att rådet aldrig har gjort någon konkret bedömning av huruvida de begärda uppgifterna skulle kunna skada det allmänna samhällsintresset. Av vad anförts följer att rådet hade fog för att tillämpa undantagen avseende skyddet för det allmänna samhällsintresset. Vidare har rådet beskrivit förfarandet vid bedömningen av ansökningar om tillgång till känsliga handlingar, enligt vilket såväl de behöriga tjänstemännen som medlemsstaternas delegationer har kunnat undersöka handlingarna i fråga och ta ställning till svaret på sökandens ansökningar om tillgång till handlingar. Detta har inte bestridits av sökanden. Vid förfarandets slut godkände rådet enhälligt vägran att ge tillgång till de begärda handlingarna. Därav följer att enbart den omständigheten att motiveringen är kortfattad inte innebär att rådet inte har gjort en konkret bedömning, vilket sökanden gjort gällande.

84 Rätten kan inte heller godta sökandens påstående att motiveringens standardiserade karaktär tyder på att det inte förekommit någon konkret bedömning. Visserligen framstår motiveringen i detta hänseende som huvudsakligen identisk i det första och i det andra avslagsbeslutet. Det skall emellertid beaktas att det kan vara omöjligt att för varje handling, i förevarande fall för varje uppgift i handlingarna, ange skälen för att inte ge tillgång till denna utan att lämna ut handlingens innehåll eller väsentlig information om handlingen och därigenom urholka det huvudsakliga syftet med undantaget (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 51 nämnda målet WWF UK mot kommissionen, 65). En fullständigare och mer anpassad förklaring med avseende på innehållet i den begärda handlingen skulle på grund av att handlingen omfattades av undantagen avseende det allmänna samhällsintresset i fråga om allmän säkerhet och internationella förbindelser ofrånkomligen äventyra den konfidentiella behandlingen av uppgifter som, med anledning av dessa undantag, skall förbli hemliga.

85 Talan kan följaktligen inte vinna bifall på den första grundens första del.

— Begränsad tillgång till handlingar

86 Sökanden har gjort gällande att rådet inte har gjort någon verklig bedömning av möjligheten att ge en begränsad tillgång till den begärda handlingen.

87 Förstainstansrätten konstaterar för det första att det framgår av det första avslagsbeslutet att rådet verkligen har undersökt möjligheten att ge en begränsad tillgång till de begärda handlingarna. Såvida det inte föreligger väsentliga uppgifter i motsatt riktning skall rådets påstående i det omtvistade beslutet, att det undersökt möjligheten, presumeras vara lagenligt (se, i detta avseende, ovan i punkt 29 angiven rättspraxis).

88 För det andra kan inte motiveringens kortfattade och standardiserade karaktär i detta avseende i det första avslagsbeslutet utgöra ett tecken på att det inte förekommit någon konkret bedömning. Visserligen framstår ännu en gång motiveringen som huvudsakligen identisk i detta avseende i det första och i det andra avslagsbeslutet. En fullständigare och mer anpassad förklaring med avseende på innehållet i den begärda handlingen skulle på grund av att samtliga delar av handlingen omfattades av de åberopade undantagen emellertid ofrånkomligen äventyra den konfidentiella behandlingen av uppgifter som, med anledning av dessa undantag, skall förbli hemliga.

89 Talan kan följaktligen inte vinna bifall på den första grundens andra del.

— Underrättelsen om vilka stater som har upprättat vissa handlingar

90 Sökanden har gjort gällande att en restriktiv tolkning av upphovsmannaregeln medför att rådet skall uppge vilka tredjeländer som har inkommit med handlingar

avseende beslut 2002/848 och dessa handlingars karaktär, för att sökanden skall kunna ansöka om tillgång till handlingarna hos upphovsmännen.

91 Det skall inledningsvis beaktas att sökandens argument huvudsakligen är grundade på gammal rättspraxis avseende uppförandekodexen av den 6 december 1993 för allmänhetens tillgång till rådets och kommissionens handlingar (EGT L 340, s. 41; svensk specialutgåva, område 1, volym 3, s. 86) (nedan kallad uppförandekodexen), som genomförts genom rådets beslut 93/731/EG av den 20 december 1993 om allmänhetens tillgång till rådets handlingar (EGT L 340, s. 43; svensk specialutgåva, område 16, volym 2, s. 64) och kommissionens beslut 94/90/EKSG, EG, Euratom av den 8 februari 1994 om allmänhetens tillgång till kommissionens handlingar (EGT L 46, 1994, s. 58; svensk specialutgåva, område 16, volym 2, s. 66).

92 Av uppförandekodexen framgår att om den handling som förvaras av en institution upprättats av tredje man skall en ansökan om tillgång till handlingar ställas direkt till denne. Därav drog domstolen slutsatsen att institutionen skulle ange vem som hade upprättat handlingarna för att sökanden skulle kunna göra en ansökan om tillgång till handlingarna till denne (domen i det ovan i punkt 59 nämnda målet Interporc mot kommissionen, punkt 49).

93 Enligt artikel 4.4 och 4.5 i förordning nr 1049/2001 ankommer det däremot på institutionen i fråga att själv samråda med den tredje parten som upprättat handlingen, såvida det inte är självklart att ansökan om tillgång till handlingar skall beviljas eller avslås. När det är fråga om medlemsstater, får dessa begära att de handlingar som härrör från dem inte skall lämnas ut utan deras medgivande.

94 Upphovsmannaregeln, i dess lydelse enligt uppförandekodexen, har således genomgått en grundläggande förändring i förordning nr 1049/2001. Detta innebär att upphovsmannens identitet får avsevärt mindre betydelse än enligt de tidigare bestämmelserna.

95 I artikel 9.3 i förordning nr 1049/2001 föreskrivs att känsliga handlingar "skall registreras eller lämnas ut endast om den varifrån handlingen härrör givit sitt samtycke". Förstainstansrätten finner att känsliga handlingar omfattas av undantagsbestämmelser, vars uppenbara syfte är att säkerställa att handlingarnas innehåll och även deras existens hemlighålls.

96 Rådet hade således ingen skyldighet att lämna ut de ifrågavarande handlingar som upprättats av stater och som avser antagandet av beslut 2002/848, och rådet hade inte heller skyldighet att lämna ut vilka dessa stater är, för det första, eftersom dessa handlingar är känsliga handlingar och, för det andra, eftersom de stater som upprättat dem har motsatt sig ett utlämnande.

97 Sökanden har emellertid inte bestridit den rättsliga grund som åberopats av rådet, det vill säga artikel 9.3 i förordning nr 1049/2001, som förutsätter att de berörda handlingarna anses vara känsliga, och inte heller den omständigheten att rådet erhållit ett negativt yttrande från de stater som upprättat de berörda handlingarna.

98 För övrigt råder det ingen tvekan om att handlingarna i fråga är känsliga handlingar. Protokollet från Corepers sammanträde, under vilket dessa handlingar behandlades, har klassificerats såsom "CONFIDENTIEL UE" i enlighet med artikel 9.1 i förordning nr 1049/2001. Därav följer att även dessa handlingar *a priori* skall klassificeras på samma sätt. Vidare kan inte handlingar som inlämnas av tredjeländer inom ramen för kampen mot terrorism klassificeras på annat sätt än detta, såvida inte något annat uttryckligen angetts, vilket inte skett i förevarande fall. Med hänsyn till att institutionernas yttranden presumeras vara lagenliga, skall det dessutom konstateras att sökanden inte på något sätt har visat att rådets yttrande, enligt vilket det erhållit ett negativt svar från de berörda staterna, var felaktigt.

99 Rådet har således haft fog för att underlåta att lämna ut handlingarna i fråga och att underlåta att uppge vilka stater som upprättat dem.

100 Talan kan således inte vinna bifall på den första grundens tredje del.

101 Av vad anförts följer att talan skall ogillas.

Rättegångskostnader

102 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Rådet har yrkat att sökanden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, skall rådets yrkande bifallas.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen)

följande dom:

1) Talan i mål T-110/03 och T-150/03 ogillas.

2) I den del talan i mål T-405/03 kan prövas skall den lämnas utan bifall.

3) Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna i mål T-110/03, T-150/03 och T-405/03.

Pirrung Forwood Papasavvas

Avkunnad i Luxemburg den 26 april 2005.

H. Jung

Justitiesekreterare

J. Pirrung

Ordförande

Innehållsförteckning

Tillämpliga bestämmelser och bakgrunden till tvisten ..... II - 1433

Förfarandet och parternas yrkanden ..... II - 1437

Rättslig bedömning ..... II - 1438

1. Talans omfattning i de tre målen ..... II - 1438

2. Talan i mål T-405/03 ..... II - 1442

3. Talan i mål T-150/03 ..... II - 1444

4. Talan i mål T-110/03 ..... II - 1446

Omfattningen av legalitetskontrollen ..... II - 1446

Den tredje grunden: Åsidosättande av de allmänna rättsprinciperna avseende rätten till försvar ..... II - 1448

Parternas argument ..... II - 1448

Förstainstansrättens bedömning ..... II - 1448

Den andra grunden: Bristfällig motivering ..... II - 1450

Parternas argument ..... II - 1450

Förstainstansrättens bedömning ..... II - 1451

Den första grunden: Åsidosättande av rätten till tillgång till handlingar ..... II - 1453

Parternas argument ..... II - 1453

Förstainstansrättens bedömning ..... II - 1455

— Undantagen avseende det allmänna samhällsintresset ..... II - 1455

— Begränsad tillgång till handlingar ..... II - 1459

— Underrättelsen om vilka stater som har upprättat vissa handlingar . II - 1459

Rättegångskostnader ..... II - 1462